

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 12 SEPTEMBER 2013 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN DE GEMEENTE HAARLEM

Vastgesteld: 3 oktober 2013

Aanwezig de leden en plaatsvervangende leden:

De heren Aynan (PvdA), Azannay (GroenLinks), De Jong (VVD), Reeskamp (fractie Reeskamp), Rutten (VVD), Schouten (Sociaal Lokaal), Snoek (CDA), Stapelkamp (Haarlem Plus), Trompetter (Actiepartij), Wiersma (CDA) en de dames Huysse (GroenLinks), Kerbert (D66), De Leeuw (OPH), Özogul-Özen (SP), mevrouw De Leeuw (OPH)

Mede aanwezig: de heren Van de Manakker (voorzitter), Nieuwenburg (wethouder), de heer Van Dijken (senior-onderzoeker Platform 31, bij agendapunt 7) en de heer B. Nijman (secretaris/griffier)

Verslag: de heer Timmermans (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent de vergadering om 20.00 uur en heet allen welkom. Er is bericht van verhindering van wethouder Van der Hoek.

2. Spreektijd voor belangstellenden

Er hebben zich geen belangstellenden gemeld.

3. Vaststellen agenda

De **voorzitter** merkt op dat het bij de vergaderstukken meegezonden conceptverslag van 29 augustus 2013 aan de agenda zal worden toegevoegd.

Voor het overige wordt de agenda conform het voorstel vastgesteld.

4. Conceptverslag vergadering commissie Samenleving van 29 augustus 2013

Op pagina 2 wordt in de derde regel van beneden de naam Cruls vervangen door Crul.

Met die wijziging wordt het verslag van 29 augustus 2013 vastgesteld.

Naar aanleiding van zijn bijdrage op pagina 4 merkt de heer **Trompetter (Actiepartij)** op dat hij geen antwoorden gekregen heeft op zijn vragen over de mogelijkheden om bezwaar aan te tekenen en om een second opinion te vragen.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt daar achteraan te zullen gaan.

5. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De heer **Trompetter (Actiepartij)** kondigt een vraag aan voor wethouder Nieuwenburg.

De heer **Aynan (PvdA)** stelt voor de binnenkort te installeren Participatieraad te vragen een onderzoek te verrichten naar de bejegening van cliënten bij Sociale Zaken, zoals de commissie destijds bij de behandeling van het rapport van het Platform Minima Organisaties heeft afgesproken.

De commissie stemt daarmee in.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt toe het verzoek te zullen doorgeven aan de Participatieraad.

Ter advisering aan de raad

6. Project ontsluiting zoekendenbestand

De heer **Wiersma (CDA)** zegt te kunnen leven met het antwoord op zijn schriftelijke vraag over Paswerk, hoewel hij het niet helemaal begrijpt. Meer moeite heeft hij met de antwoorden op andere vragen die hij gesteld heeft. Hij wil graag een hardere toezegging dat het project een vervolg krijgt in 2014, omdat het hier immers gaat om 'werk, werk, werk!'. Ook zag hij graag de ambitie wat hoger. De 35 plaatsingen vormen slechts 5% van de op de website te plaatsen 570 cv's; minimaal 3 maanden werk voor 12 uur per week vindt hij een mager criterium.

De heer **Trompetter (Actiepartij)** zegt niet te kunnen instemmen met dit verhaal. Hij vindt dat de raad te laat betrokken wordt bij dit project waar de partners al in maart een intentieverklaring hebben ondertekend. In feite wordt de raad nu gevraagd achteraf in te stemmen, terwijl het project al loopt. Hij vraagt zich af of er in het project geen sprake is van dubbelingen. Ook op de site werk.nl kan men met behulp van het UWV een cv plaatsen. Hij vindt dat er te veel wordt uitgegaan van de werkgeverskant. Hij merkt op dat bij 35 plaatsingen 535 mensen opgezadeld worden met een dooie mus. Hij pleit voor een creatievere manier van omgaan met het beschikbare geld. Hij vindt het wonderlijk dat 70.000 euro naar een uitzendbureau gaat, terwijl daar weinig feitelijk werk tegenover staat. Hij is benieuwd hoe het hier gaat bij bezwaren en geschillen. Hij is benieuwd om welk soort banen het gaat. Bij een contract van 3 maanden voor 12 uur per week is men formeel niet meer werkloos, maar nog steeds wel aangewezen op een uitkering. Hij vindt een arbeidsduur van 3 maanden niet duurzaam.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** is eveneens verbaasd over het hoge deel van het budget dat naar het uitzendbureau gaat voor de begeleiding bij het maken van een cv. Dat kost dus kennelijk geld, maar hij ziet het vooral als een promotiemiddel voor het uitzendbureau zelf. Hij stemt overigens wel in met het project zelf.

De heer **Schouten (Sociaal Lokaal)** zegt in beginsel elk initiatief te steunen om mensen aan het werk te helpen, zeker als het de gemeente zelf geen geld kost. Achteraf kan men dan altijd beoordelen hoe dat heeft uitgepakt. Hij heeft wel moeite met het woord verplicht. Het is hem niet duidelijk of de cliënt op de hoogte gesteld wordt als een werkgever zijn cv bekeken heeft. Het kan immers zijn dat de cliënt op eigen gelegenheid een sollicitatie naar die werkgever laat uitgaan. Telt die dan nog mee voor het voldoen aan de sollicitatieplicht? Een gevolg zou kunnen zijn dat de facto de sollicitatieruimte voor een cliënt afneemt, omdat een werkgever buiten zijn weten om al heeft kennisgenomen van het cv.

Mevrouw **Koper (PvdA)** zegt met instemming gehoord te hebben dat het CDA de PvdA-slogan over werk onderschrijft. Om werk te realiseren acht zij werkgevers nodig, hoe men het ook wendt of keert is haar reactie op de heer Trompetter.

Zij verwelkomt elk initiatief dat kan bijdragen aan het vinden van werk. Zij benadrukt dat het hier gaat om een bijdrage van het Rijk voor een bepaalde bestemming. Daar kan men dus niet in alle creatieve vrijheid mee omgaan. Maar zij vindt dat dit budget in deze regio met dit project op een goede manier wordt ingezet om de samenwerking met een nieuwe partner – een uitzendbureau – uit te testen. Daar werd in de nota Kans & Kracht al op gezinspeeld.

Zij vraagt waarom gekozen is voor Heemstede en Zandvoort als partnergemeenten in dit project. Zij vraagt of ook de andere gemeenten in de arbeidsmarktregio nog gaan aanhaken. Verder is zij benieuwd of het gaat om inspanning- of resultaatverplichtingen. Men kan het getal van 35 aan de magere kant vinden, maar het gaat hier wel om het uitvinden of deze werkwijze vruchten afwerpt. Haar vragen over Paswerk zijn reeds door het CDA schriftelijk gesteld. Tot slot informeert zij naar de mate van vrijheid van UWV en gemeente om een eigen definitie van plaatsing te hanteren, terwijl elders de eis van minimaal drie maanden regulier werk voor minstens 12 uur per week genoemd staat.

De heer **Rutten (VVD)** brengt naar voren dat dit project met een rijksbudget goed past in wat de gemeente moet doen om mensen met een uitkering aan het werk te krijgen.

Mevrouw **Özogul (SP)** ziet dit project als een goede bijdrage om mensen aan het werk te helpen. Mensen moeten begeleiding krijgen op een manier die rekening houdt met hun omstandigheden. Zij

vraagt wel om een terugkoppelkoppeling van de resultaten en vindt dat in ieder geval die 35 plaatsingen gerealiseerd moeten worden.

Mevrouw **Kerbert (D66)** verwelkomt de bijdrage van het Rijk voor dit doel en zegt erg benieuwd te zijn naar de resultaten.

Mevrouw **Huysse (GroenLinks)** verwelkomt het extra geld om deze mensen aan werk te helpen. Zij vraagt aan welke criteria men moet voldoen om bij de selecte groep van 570 te worden gerekend die geholpen wordt bij het opstellen van een mooi cv. Zij wil graag naderhand horen welke succesfactoren het project aan het licht heeft gebracht.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt de rijksbijdrage met beide handen te hebben aangegrepen als leergeld om te kijken hoe men deze zaken kan aanpakken. Hij heeft dat mede gedaan vanuit zijn regionale verantwoordelijkheid en daardoor heeft de formele afwikkeling ook enige tijd gevraagd. Het Rijk wil weten of deze vorm van regionale samenwerking goede instrumenten oplevert om bestanden van werklozen te ontsluiten. Het gaat hier om een inspanningsverplichting, maar uiteraard moet er wel periodiek verantwoord worden wat die inspanning heeft opgeleverd. Het Rijk wil vooral te weten komen of deze partners samen alles uit de kast kunnen halen om mensen te bemiddelen naar werk. Hij kan nog geen toezeggingen doen over een vervolg na 1 januari 2014. Als er weer een rijksregeling komt, wil hij daar zeker aan meedoen. Maar hij kan geen toezeggingen doen voor wat er gebeurt als er van Den Haag uit geen vervolg komt. Sommige elementen zullen zeker worden overgenomen ter ontsluiting van bestanden. Maar een vervolg van dit project is afhankelijk van rijksfinanciering. In het kader van Kans & Kracht lopen al veel dingen samen met Paswerk. UWV vond Olympia een geschikte partner. Dat uitzendbureau verzorgt de bemiddeling, van de cliënten wordt geen eigen bijdrage in de kosten gevraagd. Voor alle partijen is het een leerproces om met deze materie om te gaan en de samenwerking te beproeven. De rijksoverheid zoekt naar goede middelen om regionale arbeidsmarkten goed te laten functioneren. Dat alles zal uitgebreid geëvalueerd worden. Vanwege Kans & Kracht heeft Paswerk toegang tot de bestanden van uitkeringsgerechtigden. Paswerk maakt afspraken met Olympia over de mensen die bemiddelbaar geacht worden. Olympia kan dat beoordelen omdat het als uitzendbureau dichter op de arbeidsmarkt zit. Het gaat dus niet om mensen met een hele grote afstand tot de arbeidsmarkt. Zo is deze specifieke doelgroep ook benoemd in Kans & Kracht.

In deze regio is los van de landelijke criteria vastgesteld dat het moet gaan om duurzame uitstroom naar regulier werk volgens de genoemde criteria. In andere regio's telt men ook éénmalige plaatsingen mee, maar daar hebben de partners hier uitdrukkelijk niet voor gekozen. De minimale duur van 3 maanden is door de partners in de regio vastgesteld. De gerealiseerde plaatsingen vertonen volgens hem een grote variëteit aan relevante werkzaamheden in diverse sectoren.

De cliënt is volgens de verantwoordelijke ambtenaar altijd op de hoogte van welke werkgevers zijn cv onder ogen krijgen. De cliënt moet toestemming geven voordat een cv naar een werkgever gaat. Er vinden altijd gesprekken plaats over de geschiktheid van vacatures en de privacy is gewaarborgd. Hij kan zich voorstellen dat men het tijdstip van raadsbehandeling van dit voorstel aan de late kant vindt. Maar hij wijst op de omvangrijke reorganisatie bij de afdeling Sociale Zaken en de prioriteit die men gaf aan het open houden van de winkel voor cliënten. Bovendien zegt hij niet het idee te hebben gehad dat de raad tegen dit plan zou zijn.

De **voorzitter** stelt vast dat alle fracties met uitzondering van de Actiepartij instemmen met het voorstel en dat het als hamerstuk naar de raad gaat.

Overige punten ter bespreking

7. Analyse sluiting van het Teyler College

Mevrouw **Koper (PvdA)** verklaart niet deel te nemen aan deze bespreking, omdat zij als werknemer verbonden is aan de organisatie Platform 31 die deze analyse gemaakt heeft.

Inspreker

De heer **Seyferth**, partner van een docente en voormalig MR-lid, signaleert in het rapport enkele gemiste kansen. Het beleid in de afbouwjaren onder de nieuwe schoolleider Dijkstra en het beleidsplan van de DMR Teyler worden niet in de analyse betrokken. Terwijl dit plan van leerlingen, docenten en ouders volgens hem haalbaar was om te komen tot een kleinschalige TL+-school en niet tot een grote VO-school. Ook is niet meegenomen dat het Teyler met 4 fte wel een erg grote schoolleiding had voor een relatief kleine school, waar vergelijkbare scholen het meestal redden met 1 fte. Hij merkt op dat in tegenstelling tot eerder toezeggingen niet gesproken is met docenten van groep 7 en 8 in het basisonderwijs in de omgeving. Dat had volgens hem een ander beeld van de schoolbehoefte opgeleverd. Het rapport geeft groeiprognozes. Hij vindt dat het onderzoek vooral volgens hem wel aangeeft hoe slecht het in Haarlem gesteld is met het vmbo-t onderwijs en het inspelen op aantoon dat de kwaliteit van het bestuur van Dunamare veel te wensen overlaat. Hij verwijst naar de ontwikkelingen bij Gertebach in Zandvoort en bij het Teyler en Schoter College. Het bestuur is volgens hem niet bij machte een effectief ontwikkelingsbeleid voor een groot deel van zijn werkgebied neer te zetten.

Toelichting van de analyse door de onderzoeker

De heer **Van Dijken** schetst de hoofdlijnen van zijn rapport. Hij heeft voor zijn onderzoek met 123 mensen gesproken, onder wie mensen uit de toezichtsfere conform het verzoek van de commissie bij zijn eerste presentatie. In het eerste deel gaat hij in op de ontwikkelingen in Schalkwijk in brede zin. Daarin staat ook dat er sinds 1975 geen groei meer is van het aantal VO-leerlingen in Schalkwijk. Hij laat daarin ook de stappen zien die zijn ondernomen om de neergang van het Spaarne te stoppen en de heroïsche pogingen van de gemeente en de stichting OVO om een alternatief tot stand te brengen. Maar daarnaast bleef er een groot aanbod van alternatieven in de rest van Haarlem en een uitstroom uit Schalkwijk vanwege een negatief imago. Met die erfenis kreeg Dunamare te maken bij de start van het Teyler College. Daar is toen tegen hoge kosten het maximale gedaan om te zorgen voor een goed schoolteam en een passend profiel. Over de vraag of het anders was verlopen als alle gemeentelijke opwaarderingsplannen voor Schalkwijk wel waren doorgedaan, kan men slechts speculeren. Hij denkt zelf dat de positieve effecten ook dan pas op de langere termijn zouden zijn opgetreden. Hoe dan ook, in dat eerste deel heeft hij zo veel mogelijk argumenten en overwegingen willen neerleggen. In het tweede deel draait het meer om alle factoren die tot de sluiting geleid hebben. In het najaar van 2010 hebben de gemeente en Dunamare een laatste poging gedaan om het tij te keren. Achteraf moet men volgens hem vaststellen dat er te veel wishful thinking in het geding is geweest. Als het gaat om de toekomst van AVO in Schalkwijk waarschuwt hij voor herhaald wishful thinking. De groeicijfers van leerlingen zien er voor Haarlem relatief gunstig uit, maar dan nog moet men er rekening mee houden dat die hooguit 250 extra leerlingen zal opleveren. Een nieuwe school zal het dus alleen redden door ten koste van de reeds bestaande scholen leerlingen te verwerven. Een grote toestroom van leerlingen naar Schalkwijk lijkt hem onwaarschijnlijk, zelfs als er majeure investeringen in de stedelijke vernieuwing gestoken worden. Een nieuwe, brede, evenwichtige school lijkt hem buitengewoon lastig. Het lijkt hem verstandiger meer te investeren in de kwaliteitsverbetering van het PO en VO in Schalkwijk. Maar als men het in de toekomst toch nog een keer opnieuw wil proberen, ligt er met deze analyse in ieder geval een checklist voor schoolbestuurders en gemeente.

Op verzoek van de commissie heeft hij ook nog gekeken naar de governance bij Dunamare. Hij wil een lans breken voor een open gesprek met schoolbesturen over de toekomst van het openbaar onderwijs in Haarlem om alle krachten te bundelen en meer rendement te halen uit de inzet van alle partners in het onderwijsveld. Maar zijn voornaamste conclusie blijft: wees realistisch bij het maken van afspraken.

De heer **Snoek (CDA)** zegt het rapport met veel plezier en waardering gelezen te hebben. Hij vraagt een toelichting op de opmerking op pagina 37 dat de inspanningen van leerkrachten, ouders en leerlingen voor een doorstart ervoor gezorgd hebben dat het bestuur nu beter en minder losjes omgaat met de medezeggenschap bij Dunamare.

De heer **Van Dijken** zegt dat men zich moet realiseren dat Dunamare een complexe samenvoeging is van 3 verschillende schoolbesturen. Er heerste een cultuur van zo dicht mogelijk bij de scholen zelf verantwoord, waardoor de scholen een grote mate van vrijheid hadden om naar eigen goeddunken hun onderwijs te organiseren. Daar hoorde een informele manier van omgaan met elkaar bij, ook in de medezeggenschap. Achteraf gezien was dat te losjes, te informeel en onverstandig. Bij de MR-vergadering waar de sluiting te berde kwam, waren de deelnemers zo geschokt dat men bij alle emoties bijvoorbeeld domweg vergeten is zaken formeel goed af te handelen met handtekeningen en al. Iedereen had op dat moment alleen nog maar oog voor de toekomst van de leerlingen. Binnen Dunamare is dat besef ook doorgedrongen en zijn sindsdien stappen gezet om de zaken professioneler en minder informeel te regelen.

De heer **Aynan (PvdA)** merkt op dat zowel Dunamare als de landelijke geschillencommissie deze opmerkingen over medezeggenschap onderschrijven.

De heer **Trompetter (Actiepartij)** vraagt een toelichting op de passage op pagina 25 over de vraag waarom Dunamare de doorstroom van het Coornhert naar het Teyler niet heeft bevorderd. Dat valt onder hetzelfde bestuur, maar toch wordt er gewag gemaakt van concurrentie.

De heer **Van Dijken** merkt op dat Coornhert niet geïsoleerd opereert, maar in een omgeving waar veel concurrentie is van andere scholen. Achteraf heeft men zich bij Dunamare afgevraagd of men toch niet wat meer dirigistisch had moeten optreden en leerlingen inderdaad had moeten doorverwijzen naar het Teyler. Maar zoals gezegd, de cultuur bij Dunamare was zeker toen niet dirigistisch.

De voorzitter bedankt de onderzoeker voor zijn inleiding en gaat over tot de bespreking van de analyse.

De heer **Aynan (PvdA)** bedankt de onderzoeker voor de heldere analyse die nu na een zware bevalling eindelijk geleverd is. Dat het een gedegen onderzoek is blijkt volgens hem al uit het feit dat vrijwel elke speler in dit drama ervan langs krijgt; niemand wordt gespaard, alles wordt benoemd en raakt daardoor uit de geruchten- en roddelsfeer. Over de sneer aan de commissie is hij minder tevreden. Er wordt gezegd dat de commissie zich voor een karretje heeft laten spannen. Volgens spreker heeft de commissie zich hier echter alleen gekweten van de volksvertegenwoordigende taak. En dat was volgens hem nodig ook. Want als de communicatie allemaal goed verlopen was, waren de ouders, leerlingen en docenten nooit naar de commissie gekomen. Hij wil ook stilstaan bij enkele positieve punten die de onderzoeker naar voren heeft gebracht in het rapport. Hij doelt onder meer op de bereidheid van Dunamare om in Schalkwijk met de beste bedoelingen de nek uit te steken. Ook de docenten van het eerste uur verdienen alle lof voor hun idealisme, inzet en het ontwerp van goed aansluitende profielen. Het Teyler was een gemengde school waar leerlingen met elkaar optrokken op basis van gedeelde interesses en niet op basis van afkomst. Ook is het winst dat door de vasthoudendheid van enkelingen nu serieus werk wordt gemaakt van de medezeggenschap en dat er een wetswijziging komt voor de BRIN-nummering. Daardoor ligt er nu ook een goed rapport waarmee alles een plek gegeven kan worden. Het is jammer dat de school inmiddels dicht is. Hij hoopt dat dit hoofdstuk nu afgesloten kan worden. Het rapport geeft ook enkele aanbevelingen voor de toekomst. Het lijkt spreker echter niet gepast op dit moment de haalbaarheid van AVO in Schalkwijk uitgebreid te bespreken. Bovendien vertoont het rapport daar enkele hiaten, waar de inspreker al op gewezen heeft.

De heer **Snoek (CDA)** vraagt of de heer Aynan dan behoefte heeft aan aanvullende informatie. Het lijkt spreker niet handig ditzelfde rapport nog een keer te agenderen. Hij betreurt het dat de PvdA het nu niet wil hebben over de toekomst.

De heer **Aynan (PvdA)** zegt dat het hem niet gepast lijkt bij een begrafenis hardop te spreken over de mogelijkheden voor een nieuwe geboorte. Hij is een voorstander van de aanbevelingen voor periodiek overleg en het delen van informatie. Het gaat hier uitsluitend over het openbaar onderwijs en Dunamare, anders dan het jaarlijks overleg met schoolbesturen dat op initiatief van D66 in het leven

geroepen is. Hij merkt op dat de jaarstukken van Dunamare nog steeds besproken moeten worden. Hij sluit zich aan bij de conclusie van het HD dat het Teyler College nooit een eerlijke kans heeft gehad. Dat lijkt hem de enige juiste, trieste conclusie.

De heer **Rutten (VVD)** vindt het wat dubbelop om naast het jaarlijks overleg met alle schoolbesturen ook nog eens apart met één schoolbestuur in overleg te gaan. Hij wijst erop dat er in 1998 al rapporten lagen die uitwezen dat een dergelijke school in Schalkwijk het zeer lastig zou krijgen om te overleven gezien de goede andere scholen in Haarlem en het negatieve imago van de wijk. Desondanks bleef de politiek naïef dromen dat het mogelijk moest zijn om Schalkwijk op te stoten in de vaart der volkeren en gaf Dunamare de opdracht een school te stichten. Schalkstad is niet van de grond gekomen. Het programma om de wijk te verjongen lukte slechts voor een deel. Daarnaast stond de gemeente succesvolle scholen elders in de stad toe hun capaciteit uit te breiden. Haarlem kent een gevarieerd aanbod aan scholen van voldoende kwaliteit. Een nieuwe school van dit type heeft 1000 leerlingen nodig en die zijn volgens deze analyse alleen te verwerven door de concurrentie aan te gaan met de bestaande scholen. Ouders en leerlingen in Schalkwijk hebben een vrije schoolkeuze en blijken vooral te kiezen voor die andere opties. Het miskennen van dat gegeven heeft mede geleid tot het mislukken van het Teyler. Hier blijkt hem eens te meer dat de samenleving niet maakbaar is. Wellicht leidt die vaststelling bij de PvdA tot een grafstemming. Hij wil niet spreken van een begrafenis en op basis van dit rapport de discussie aangaan over de versterking van het bestaande onderwijs in Schalkwijk, dat ook naar zijn mening speciale aandacht en kwaliteitsimpuls verdient. Daarenboven heeft Schalkwijk de behoefte aan een integrale aanpak om te voorkomen dat daar een achterstandswijk ontstaat.

Mevrouw **Kerbert (D66)** complimenteert de onderzoeker met het geven van een inzicht in alles wat er is gebeurd en welke opvattingen en meningen, perspectieven en ervaringen een rol hebben gespeeld. Hier en daar vindt zij het rapport gekleurd door de eigen opvattingen van de onderzoeker, maar dat acht zij details in dit rapport van de onderzoeker aan de commissie. Zij benadrukt dat dit onderzoek voortkomt uit het aandrigen van deze commissie Samenleving en dat het wel erg lang geduurd heeft voordat de wethouder kwam tot de volledig gevraagde onderzoeksopdracht. De commissie stond op dit onderzoek om te weten op welke punten men gefaald heeft en welke lessen er te trekken zijn voor volgende gelegenheden. Zij wilde voorkomen dat de gemeente aan een dood paard zou blijven trekken als er niet echt voldoende behoefte of levensvatbaarheid bestaat. De rode draad is nu helder en alle gevraagde informatie ligt op tafel. Als een dergelijke kwestie weer aan de orde komt, moet de raad zich laten leiden door gedegen onderzoek en niet door wensdromen. Dat is haar conclusie uit deze analyse.

De heer **Schouten (Sociaal Lokaal)** zegt dat deze gedegen analyse aantoont dat beide kanten steken hebben laten vallen. Hij is van mening dat Dunamare het tij halverwege had kunnen bijstellen en dat achterwege heeft gelaten. Men had stappen kunnen zetten bij de aanstelling van leerkrachten en het verbeteren van het negatieve imago. Daar was Dunamare zelf overigens voor een deel zelf debet aan. Hij denkt dat daarover het laatste woord nog niet gesproken is. De verdenking bestaat volgens hem dat Dunamare Teyler geslachtofferd heeft om het slecht draaiende Schoter te redden met extra leerlingen. Hij heeft er grote moeite mee dat kinderen uit Vijfhuizen nu veel verder moeten reizen naar het Schoter. De opmerking dat er elders in de stad voldoende aanbod is, komt hem even ongeloofwaardig over als wanneer een supermarkt zou beweren geen behoefte te hebben aan een vestiging in Schalkwijk omdat er in Noord al een filiaal is. Ouders kiezen volgens hem bij voorkeur een school in de buurt vanwege het gemak, de omgang met buurtkinderen en vanwege de verkeersveiligheid. Hij merkt op dat zijn fractie al jaren naar voren brengt dat de gemeente het imago van Schalkwijk moet opkrikken.

De heer **Snoek (CDA)** merkt op dat hij uit de onderzoeken, ook bij het volgende agendapunt, juist opgemaakt heeft dat ouders kiezen voor de reputatie van een school en het stuk extra fietsen voor lief nemen.

De heer **Rutten (VVD)** stelt dat de SP blijft hangen in oude wensbeelden. Hij erkent dat hij ook zelf veel moeite gehad heeft met het idee dat een school van dit type in deze wijk niet levensvatbaar zou

zijn. Maar waar iets te kiezen valt, zullen ouders selectiegedrag aan de dag leggen en men blijkt in meerderheid te kiezen voor de westzijde van het Spaarne.

De heer **Aynan (PvdA)** merkt op dat de cijfers over leerlingenbewegingen deze verdenkingen juist tegenspreken. Spreker is juist bang dat het Schoter College het volgende zorgkind wordt. De Rudolf Steiner bewijst dat het geen natuurwet is dat een school in Schalkwijk geen kans heeft. Ouders kiezen niet voor een buurt, maar gaan af op de kwaliteit. Hij wenst niet mee te doen aan doemdenken en wil een debat voeren over het bereiken van de beste kwaliteit in het onderwijs.

De **voorzitter** last een korte pauze in.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** stelt dat deze duidelijke analyse alle factoren rond de sluiting in kaart brengt. Volgens hem heeft de commissie in een kritisch opbouwende houding alles gedaan wat binnen haar mogelijkheden lag. Het gaat er voor hem nu om te werken aan de kwaliteit van het onderwijs in Schalkwijk.

De heer **Snoek (CDA)** zegt zelden een zo goed leesbaar en inzichtelijk onderzoeksrapport onder ogen te hebben gehad. Het geeft hem een goed beeld van de gekte die de raad in de greep hield en de overmoed van Dunamare. Door alle partijen in dit dossier zijn fouten gemaakt die men zich mag aanrekenen. Het CDA deelt de ambitie voor een ongedeelde stad, maar de vraag is hoever de gemeente kan gaan om dat te realiseren. Het gaat om de grenzen aan de maakbaarheid, ook bij het volgende agendapunt. Hij vindt het goed te lezen dat de scholen in Haarlem goed gemengd zijn qua samenstelling van de leerlingenpopulatie en dat er ook andere mogelijkheden zijn om het onderwijs in Schalkwijk te verbeteren. Hij wil niet zover gaan als de heer Rutten dat dit rapport voor eens en altijd zou aantonen dat een dergelijke school in Schalkwijk niet levensvatbaar is. Maar hij denkt wel dat het raadzaam is daar pas op zijn vroegst over een jaar of 10, 15 weer serieus over te gaan denken. Er moet eerst iets fundamenteel veranderen. In dat verband merkt hij op het Actieplan Schalkwijk van de PvdA van harte te ondersteunen en daar de komende jaren op te willen blijven inzetten.

De heer **Trompetter (Actiepartij)** ondersteunt de gedachte van dit goede rapport dat op afzienbare termijn geen school van dit type realiseerbaar is. Hij sluit zich aan bij het pleidooi voor een integrale aanpak van Schalkwijk en een inclusief beleid.

Mevrouw **Özogul (SP)** verwelkomt dit goede rapport waar de commissie al zo lang om gevraagd heeft. Zij waardeert het dat Dunamare nu zijn fouten toegeeft. De vraag is nu hoe men voortaan kan voorkomen dat kinderen een dreun krijgen omdat hun school moet sluiten. Het valt volgens haar niet te zeggen wat er gebeurd was als de communicatie wel goed was verlopen, als er wel een goed schoolgebouw was geweest, als beter was voldaan aan de voorwaarden om Schalkwijk de goede school te geven die de wijk verdient. Het Teyler heeft naar haar mening nooit echt de kans gekregen. Men dient zich achter de oren te krabben als docenten blijkbaar niet aan de bel durfden te trekken omdat ze bang waren voor de monopoliepositie van Dunamare en hun baan. De beloftes die gedaan zijn na de sluiting van het Spaarne College zijn nooit nagekomen. Zij wil voorkomen dat het Schoter hetzelfde lot gaat treffen. Desgevraagd door de heer Snoek geeft zij aan dat dit niet betekent dat men nu maar zo veel mogelijk leerlingen moet doorsturen naar het Schoter, maar dat op die school gewerkt moet worden aan verbetering van kwaliteit en reputatie. Dat noemt zij het bieden van eerlijke kansen aan een school en zij blijft betwijfelen of dat bij het Teyler voldoende gebeurd is.

Mevrouw **Huysse (GroenLinks)** zegt dat het hoopvol stemt dat Dunamare dit inzichtelijke en goed leesbare rapport omarmd heeft en bijvoorbeeld al werkt aan de verbetering van de medezeggenschap. Zij hoopt dat het college de aanbevelingen overneemt om dit soort situaties voortaan te voorkomen. Het was een goede, gemengde school met bekwame, bevlogen docenten, maar de school kreeg te kampen met een slecht imago. Docenten wilden er niet komen werken vanwege het stempel van een lastige school. Zij denkt dat het college in vervolg op het plan van de PvdA nu ook met een plan van aanpak moet komen om het imago van Schalkwijk op te vijzelen. GroenLinks is een voorstander van de vrijheid van onderwijs, maar realiseert zich ook dat er grenzen zijn. Er moet een zekere spreiding

zijn over de hele stad; niet alle leerlingen kunnen naar dezelfde school. Zij prefereert samenwerking tussen scholen boven concurrentie. GroenLinks vindt nog steeds dat er in Schalkwijk een plek moet zijn voor een VO-school, maar is realistisch genoeg om te onderkennen dat dit op korte termijn een utopie is. Hert rapport geeft echter ook aanbevelingen om tot een beter imago te komen. En de Rudolf Steiner kan als voorbeeld dienen.

De heer **Van Dijken** constateert dat het hem kennelijk gelukt is alle emoties, meningen en opinies een plek te geven in zijn analyse. Hij hoopt dat de commissie er haar voordeel mee kan doen en wijst erop dat niet hij, maar een van zijn gesprekspartners tijdens het onderzoek zich diskwalificerend uitliet over het optreden van de commissie. Het was sprekers ambitie om de basis te leggen voor een zinvolle discussie. Hij zegt het nog nooit eerder in zijn onderzoekersbestaan te hebben meegemaakt dat hem verboden werd gebruik te maken van voorafgaande onderzoeksresultaten. Maar hij proeft nu uit de reacties dat hij met dit rapport een basis gelegd heeft voor de toekomst en daarmee acht hij zichzelf een gelukkig onderzoeker.

De **voorzitter** bedankt hem voor zijn inbreng in deze commissie.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt kennis te nemen van het gezegde en de waardering voor het rapport te delen. Desgevraagd zegt hij dat het rapport op basis van cijfers en factoren aantoont dat de gedachte om over een jaar of vijf weer te gaan werken aan een AVO-school in Schalkwijk wellicht iets te ambitieus was. Die gedachte bestond vorig jaar nog toen hij een expertgroep in het leven riep. Er is een zekere omvang nodig om een school te kunnen starten en exploiteren. Daar moet een schoolbestuur toe bereid zijn en dat wordt er allemaal niet gemakkelijker op. Toekomstige onderwijswethouders zullen wel voortdurend voeling moeten houden met de schoolbesturen om die bereidheid te peilen. Die ambitie moet men nooit loslaten. Maar hij wil zich nu eerst beraden of het zin heeft op korte termijn door te gaan met alles wat hij met die expertgroep in gang wilde zetten.

De **voorzitter** sluit de bespreking af.

8. Memo evaluatie regeling aanmelding en inschrijving brugklas VO

Inspreker

Mevrouw **Leadbetter**, moeder van een afgelopen jaar twee keer uitgelote dochter, zegt met verbazing gelezen te hebben dat de gemeente na alle commotie geen enkele reden ziet om iets te veranderen in de aanmeldingsprocedure. Zij heeft een uitgebreid document opgesteld voor de commissie, maar beperkt zich hier tot haar hoofdpunten. Het gaat volgens haar om de fundamentele kwestie van keuzevrijheid in het onderwijs. De scholen en de gemeente dragen die hoog in het vaandel, maar in de praktijk valt het anders uit. De keuzevrijheid van de meerderheid gaat volgens haar ten koste van de twee keer uitgelote minderheid. Na het sluiten van de inschrijvingen gaat het de scholen om het spreiden van de leerlingen en de gemeente om zo min mogelijk geld uit te geven aan onderwijshuisvesting. Men lijkt te vergeten dat het hier gaat om kinderen van 11, 12 jaar die voor een belangrijke stap in hun leven staan. Zij vindt de onderzoeken teleurstellend en soms zelfs schokkend. Zij is van mening dat er wel degelijk sprake is van een trek naar Zuid en wijst naar de afgenomen populariteit van het Schoter. Zij noemt het schokkend dat er kinderen van buiten het wervingsgebied geplaatst zijn op scholen waar loting nodig was. Dat ziet zij in strijd met de regeling als een voortrekken van deze kinderen. Zij vindt dat scholen beter hadden moeten anticiperen op de groei van het aantal havo-adviezen. Zij wijst op de tegenstrijdigheid dat er wel prognoses beschikbaar waren voor het Teyler, maar volgens de onderzoekers niet voor alle VO-scholen. Maar de verwachte groei noopt volgens haar des te meer tot een verandering van het systeem om een toename van herhaalde uitloting te voorkomen. Volgens de VO-scholen is het systeem nu wel al aangepast met een flexibelere indeling van de klassen per school. Volgens de brief van de wethouder is er echter niets veranderd. Dat vindt zij merkwaardig. Volgens haar zijn er manieren te vinden om scholen en kinderen met elkaar te matchen zonder te hoeven loten. Een keuze heeft te maken met de opstelling inzake de vrijheid van

onderwijs. Zij pleit ervoor alle kinderen gelijke kansen te geven en nodigt alle partijen uit met elkaar een echte evaluatie te houden en alternatieven te bespreken.

De heer **Snoek (CDA)** is benieuwd hoe de ouders betrokken zijn geweest bij deze evaluatie.

Mevrouw **Leadbetter** zegt dat zij bij toeval getipt is over deze bespreking van vanavond en via de website de stukken te hebben gevonden. Zij zegt zelf al voor de zomervakantie aan de heer Platt gevraagd te hebben betrokken te worden bij de evaluatie. Toen ze na de vakantie nog niets gehoord had heeft zij zelf weer contact opgenomen en dat heeft afgelopen dinsdag geresulteerd in een gesprek met mevrouw Vaes van IRIS.

De **voorzitter** bedankt de insprekerster en gaat over tot de bespreking.

De heer **Rutten (VVD)** spreekt zijn teleurstelling uit in de wethouder en de schoolbesturen. Hij vindt de uitwerking van de motie van VVD, CDA en D66 onder de maat. Die motie werd dit voorjaar ingediend omdat duidelijk werd dat het lotingsstelsel dat bedoeld was om incidentele capaciteitsproblemen op te vangen, begon te kraken. Sommige leerlingen dreigden zelfs helemaal geen plek meer te vinden op een Haarlemse school. Daarom vroeg de motie om een onderzoek onder schoolbesturen om knelpunten in de capaciteit van scholen boven water te krijgen en daarvoor oplossingen te vinden.

Het antwoord is nu een rapportage waaruit zou moeten blijken dat er voor 2014 en 2015 helemaal geen capaciteitsproblemen zijn in Zuid. Volgens hem vertellen de schoolbesturen op ouderavonden heel andere verhalen. Hij had daarom graag ook de antwoorden van de schoolbesturen zelf willen zien. Die voeren immers ook de regelingen uit. Nu wordt de raad opgezegd met een politiek probleem door de voortzetting van dit systeem in 2014, terwijl de belangrijkste spelers zich buiten schot plaatsen. Het is de gemeente die voortdurend aangesproken wordt op het lotingsstelsel waar de schoolbesturen zelf voor gekozen hebben. Er zijn niet eens gespreksverslagen beschikbaar, de schoolbesturen houden zich volgens hem volstrekt onzichtbaar en verschuilen zich achter de gemeente. Hij mist in dit stuk elk spoor van empathie bij de besturen.

De oplossing wordt gezocht in het verwijzen van vmbo-t leerlingen naar zelfstandige vmbo-t scholen, zodat er meer havo-plekken vrijkomen. Hij voorziet daarmee een verschuiving van het probleem in de komende jaren naar die scholen. Volgens hem zit het grootste probleem in de werving van leerlingen buiten de eigenlijke regio die dan met voorrang geplaatst worden op scholen waar Haarlemse kinderen worden uitgeloot. Hij begrijpt niet dat een school dan nog in bijvoorbeeld IJmuiden gaat werven. Hij dringt aan op een echte oplossing die recht doet aan de leerlingen en hun ouders. Er zijn hier eerder al onderzoeken naar alternatieven voorgelegd, maar het is volgens hem nu niet aan de commissie om alternatieven aan te dragen. De raad heeft een motie aangenomen met duidelijke vragen en die zijn naar zijn mening niet afdoende beantwoord.

De heer **Aynan (PvdA)** wijst op het grote belang van volkomen transparant handelen, wat ook bij het vorige agendapunt bleek. Hier lijkt toch weer sprake van allerlei vormen van schimmig overleg achter gesloten deuren. Hij zegt dat hij bij de bespreking in het voorjaar al heeft aangedrongen op alternatieven, bijvoorbeeld het Zaanse model waar men meteen 3 voorkeuren kan aangeven. Dat model is helder en open en heeft ook een doorzichtige bezwarenprocedure die Haarlem ontbeert. Hij dringt er nogmaals aan dat alternatief te onderzoeken op bruikbaarheid voor Haarlem. Bij deze hele kwestie staat voor hem het belang van de leerlingen voorop.

Naar zijn mening is de motie wel goed uitgevoerd. De inventarisatie is gedaan en de schoolbesturen hebben kennelijk aangegeven geen behoefte te hebben aan uitbreiding. Hij vertrouwt erop dat de wethouder dat resultaat waarheidsgetrouw rapporteert. Bij de komende jaarlijkse bijeenkomst in oktober kan de commissie vragen direct aan de schoolbesturen voorleggen.

Mevrouw **Kerbert (D66)** vindt dat het gevraagde onderzoek vorig jaar verre van briljant is uitgevoerd. Zij merkt op dat zij zich toen heeft laten overhalen om te wachten met haar vragen aan de schoolbesturen tot de najaarsontmoeting. Dat leverde echter teleurstellende antwoorden op die weinig inzicht gaven in wat er echt aan de hand was in deze lastige materie. Daar zit zij deze ronde niet weer

op te wachten. De loting is en blijft in haar ogen vooral een drama, de afgelopen editie nog erger dan de voorgaande keren. Zij noemt het schandalig hoe zaken verkeerd zijn gelopen. Brieven die de volgende dag werden herroepen, een regiepunt dat nauwelijks bereikbaar was, kinderen die geplaatst werden op scholen terwijl vlak daarvoor aan andere ouders was gezegd dat er geen plaats meer zou zijn. Zij vindt het onbegrijpelijk dat dit heeft kunnen gebeuren. Iedereen wist dat er meer plaatsen nodig waren vanwege een andere regelgeving, maar daar is niet op ingespeeld. Men heeft toch een leerlingenvolgsysteem en dan moet men volgens haar zulke bewegingen toch kunnen voorzien. In een vroeg stadium zegt zij al gevraagd te hebben om maatregelen. Daar is niets mee gedaan. De motie vroeg de behoefte voor komende jaren in kaart te brengen om herhaling van zulke drama's te voorkomen. Het antwoord noemt zij ronduit slap. Er wordt volstaan met een mededeling dat de schoolbesturen in meerderheid hebben aangegeven dat er geen behoefte aan uitbreiding zou bestaan. Maar dat blijkt uit niets. Zij had graag een weergave gezien van de antwoorden van de afzonderlijke scholen. Uit deze stukken krijgt zij niet de indruk dat men serieus aan de slag wil om een einde te maken aan het lotingsdrama. Het blijft een lastige kwestie, maar één keus is in haar ogen geen keus.

De heer **Schouten (Sociaal Lokaal)** vindt het frappant dat uit deze stukken blijkt dat de meeste mensen de voorkeur geven aan een school dicht bij huis. Hij vraagt zich af of een extra aanmeldingsronde niet simpelweg te voorkomen is door van meet af aan naar de eerste, tweede en derde voorkeur te vragen.

De heer **Snoek (CDA)** merkt op dat het CDA al een tijd geleden een motie heeft ingediend om het Zaanse model in Haarlem in te voeren. Die motie heeft het toen niet gehaald, ook van de PvdA kan hij zich geen steun herinneren. De motie van dit voorjaar vroeg om een inventarisatie. Dan kan de wethouder volgens hem niet volstaan met een samenvattende zin in een brief. Daar hadden naar zijn mening op zijn minst gespreksverslagen en een overzicht van de inventarisatie bij moeten zitten. Dat staat in zijn ogen helemaal los van de vraag of hij de wethouder vertrouwt.

Hij zegt dit jaar veel contact te hebben gehad met ouders die vol emotie zaten in deze spannende en veel bepalende periode in het leven van kinderen. Zij hebben hem verteld hoe moeilijk het is een kind weer te motiveren als het wordt afgewezen voor de school van zijn eerste keuze en zeker als het daarna nog een keer gebeurt bij een volgende school. Als er vervolgens in dat hele proces ook nog zoveel fouten gemaakt worden, vindt hij het steeds moeilijker worden nog verantwoordelijkheid te dragen voor de regierol van de gemeente. Daar ging het in zijn motie over het Zaanse model ook om: maak de schoolbesturen zelf verantwoordelijk voor de hele regeling. Hij verwelkomt een notitie van de wethouder op dit punt.

Dat emotionele proces vraagt naar zijn mening om een diepgaande evaluatie waarbij ieders rol goed bekeken wordt. Het is bekend dat er voldoende capaciteit is in Haarlem als geheel. Die vraag heeft ook niemand gesteld. De fundamentele vraag waar het om gaat is of men een school expres kleiner gaat houden dan de werkelijke vraag van ouders naar die school is. Hij begrijpt dat het kan voorkomen dat een kind niet naar de school van voorkeur kan omdat die vol is. Teleurstellingen acht ook hij onvermijdelijk. Maar de vraag is hoe te handelen als men constateert dat er jaren achtereen te veel toeloop is naar een school.

Hij had verwacht dat er nu na jaren lotingsleed een gedegen evaluatie zou plaatsvinden. Daar zouden de schoolbesturen volgens hem ook behoefte aan moeten hebben. Het memo dat erop neerkomt dat er geen behoefte is aan verandering, is hem daarom rauw op zijn dak gevallen. Hij is het overigens met de inspreker eens dat de schoolbesturen wel een verandering willen aanbrengen door na de eerste inschrijvingsronde te bekijken of er nog verschuivingen zijn aan te brengen in het aantal klassen per school. Hij vraagt waarom de wethouder daar geen melding van maakt in zijn brief. Hij merkt op dat in het onderzoek uitgegaan wordt van de capaciteit in 2012/2013 en vraagt of dit betekent dat die aantallen niet meer ter discussie worden gesteld.

Hij begrijpt dat de scholen blij zijn met de coördinerende rol van de gemeente die de wethouder nog eens goed beschreven heeft in zijn memo. De schoolbesturen vinden het natuurlijk uitstekend dat zij zich achter de gemeente kunnen verschuilen en de klappen mogen laten opvangen door de coördinator bij de gemeente. Hij vindt het terecht dat de VVD wijst op de werving buiten de regiogrenzen als factor. Hij had gehoopt dat er deze raadsperiode voortgang gemaakt was in dit dossier. Wellicht dat het helpt als de VVD en D66 blijven doorduwen. Hij zegt te blijven hopen op betere tijden.

De heer **Trompetter (Actiepartij)** zegt dat deze stukken de indruk wekten dat er het volgend jaar geen vuiltje meer aan de lucht is, maar dat lijkt hem niet het geval. Het komt hem voor dat er wel degelijk gekeken moet worden naar alternatieven om de procedures te verbeteren.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt dat het systeem van loting van meet af aan klachten heeft opgeleverd van ouders. De wethouder kon alleen maar aandringen bij de schoolbesturen om iets te veranderen, maar die hielden zich doof. De regievoerder was moeilijk bereikbaar, kortom bij loten was het ellende troef. Dat er iets moet veranderen is haar zonneklaar. Of dat het Zaanse model met meerdere keuzes moet worden, is de vraag. Maar meer keuzes is beter dan het huidige systeem waarbij men na het afvallen van de eerste keus weer helemaal opnieuw in de molen gaat. Zij is bereid met de PvdA in gesprek te gaan over een beter model.

De heer **Azannay (GroenLinks)** beschrijft loting als een nachtmerrie voor ouders en kinderen. Maar er spelen ook dilemma's als het gaat om de huisvesting van scholen en het voorkomen van leegstand. De schoolbesturen moeten zich volgens hem meer bewust tonen van de ernst van de situatie en serieus op zoek gaan naar alternatieven. Wellicht denken zij er nu lichtvaardig over omdat het eigen personeel een voorrangregeling geniet. Veel gemeenten kampen met hetzelfde probleem. In Haarlem zal het nog nijpender worden door de voorspelde groei van het aantal leerlingen. Dat dwingt volgens hem des te meer om naar een goed alternatief te zoeken. Maar hij heeft er ook oog voor dat de gemeente hier niets kan afdwingen bij de verantwoordelijke schoolbesturen.

De heer **Reeskamp (fractie Reeskamp)** is het helemaal eens met mevrouw Kerbert. Hij merkt op dat hier al vele malen eerder over gesproken is. Hij mist in het verhaal het gevoel van urgentie dat bij deze kwestie speelt. Technocratisch gezien zal het verhaal best kloppen en uiteindelijk zal er ook wel een of andere vorm van loting nodig blijven. Maar het lijkt erop alsof de opstellers niet echt oog hebben voor het probleem voor ouders en leerlingen. De betekenis van de voorrangregeling voor kinderen van personeel voor de oplossing van dit vraagstuk acht hij minimaal. Dat gaat om hooguit 10 kinderen in heel Haarlem. Maar hij doet een dringend beroep op de wethouder en schoolbestuurders om serieus in te gaan op alle suggesties die vanuit de commissie gedaan zijn om tot een zo rechtvaardig mogelijk systeem van toelating te komen. Hij is het ermee eens dat er geen goede reactie gekomen is op de motie van CDA, VVD en D66 en hij is benieuwd naar de reactie van de wethouder op alle pittige woorden.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt het probleem wel degelijk te onderkennen. Over de hele linie is er in Haarlem een voldoende gevarieerd en breed aanbod van goede scholen op goede reisafstand. Alle schoolbesturen hebben aangegeven behoefte te hebben aan een maximum omvang. De afgelopen jaren zijn de scholen al sterk gegroeid, sommige tot wel 1800 leerlingen. Haarlem heeft belang bij een goed scholenaanbod ten dienste van de brede regio. Er is een waardevolle afspraak gemaakt in het regionaal bestuurlijk overleg over de toegang tot Haarlemse scholen uit de hele regio. Dat kan inderdaad tot teleurstellingen leiden voor Haarlemse kinderen. Als wethouder Onderwijs vindt hij het een groot goed dat daardoor een breed scholenbestand kan blijven bestaan. Het lijkt hem verstandiger op een ander moment de discussie te voeren over het verschil tussen een aanmeld- en wervingsgebied. Hij ziet het anders dan de heer Rutten als twee kanten van dezelfde medaille.

Er heeft intussen inderdaad een aanpassing plaatsgevonden in de lotingsprocedures. De schoolbesturen gingen tot nu toe vooral uit van het aanbod. Men wil voortaan meer uitgaan van de vraag en door daarop te anticiperen voorkomen dat een tweede loting nodig is. Hij benadrukt dat de schoolbesturen zelf verantwoordelijk zijn voor de loting en het zorgen voor een goede plaatsing. Maar hij wil de besturen wel wijzen op punten die verbeterd kunnen worden. Hij zegt in een eerder debat aan de commissie te hebben toegezegd dat de ervaringen in Amsterdam met meervoudige voorkeursmeldingen onderzocht zullen worden op hun nut voor Haarlem. Hij verwacht daarover in november te kunnen rapporteren. Er zitten ook nadelen aan dat systeem, heeft hij begrepen. Voor kinderen schijnt vooral het lange wachten erg zwaar te vallen, meer dan de afwijzing voor een eerste of tweede keus. Uit de evaluatie van Amsterdam zal moeten blijken of die werkwijze voor de kinderen leidt tot minder onzekerheid en een rechtvaardigere uitkomst die meer tegemoetkomt aan hun wensen.

Op basis van die evaluatie wil hij dan het gesprek aangaan met schoolbesturen over de mogelijke invoering in Haarlem.

Verder wijst hij erop dat Zaanstad te maken heeft met enkele schoolbesturen terwijl dat in Haarlem een veelvoud is. Hij zegt de schoolbesturen wel aangesproken te hebben op hun verantwoordelijkheid voor de onbevredigende gang van zaken rond de afgelopen lotingsronde. Daar is men zich ook van bewust. Hij wil de schoolbesturen voorstellen dat men uit hun midden een commissie samenstelt waar ouders en leerlingen terecht kunnen met hun klachten en bezwaren over het verloop van de loting. Tot nu toe richten ouders zich vooral tot de gemeente. Hij vindt het van belang dat de gemeente de coördinerende taak behoudt, maar hij wil af van de onzuiverheid dat de gemeente gezien wordt als de uitvoerder van de loting. Dat is en blijft de verantwoordelijkheid van de gezamenlijke schoolbesturen en hij vindt dat ouders dan ook in die kringen gehoord moeten worden bij klachten. Hij kan zich de gedachte voorstellen dat de schoolbesturen het wel comfortabel vinden dat de gemeente de coördinatie op zich neemt, maar hij stelt dat de feitelijke situatie anders is. Hij bestrijdt de voorstelling van zaken als zou de gemeente zich voor een karretje laten spannen. Hij wil dat de schoolbesturen meer zichtbaar worden in dit proces en voorkomen dat ouders en leerlingen ergens tussen wal en schip blijven hangen. De schoolbesturen moeten voor hen benaderbaar zijn. Bij de eerstvolgende bespreking met de schoolbesturen wil hij dit voorstel aan de orde stellen.

De heer **Snoek (CDA)** merkt op dat de wethouder nu twee konijnen uit zijn hoge hoed tovert. Spreker zegt niet te weten van een toezegging van een evaluatie in november en evenmin van dat voorstel voor een bezwaarcommissie van schoolbesturen.

De heer **Rutten (VVD)** vraagt of deze ideeën ook nog van invloed zijn voor de ondertekening van de regeling voor 2014/2015 of pas voor de schooljaren daarna. Ook voor hem is deze informatie een verrassing. Hij vraagt naar de betekenis van deze brief als de wethouder nog over zaken wil onderhandelen.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat hij de evaluatie gemeld heeft in een discussie met deze commissie. Hij acht het van belang die ervaringen eerst met de commissie te delen. Hij wil eventuele aanpassingen naar aanleiding van de evaluatie zo spoedig mogelijk daarna invoeren. Maar hij wijst erop dat de schoolbesturen als verantwoordelijke uitvoerders dan ook nog eerst overtuigd moeten zijn van het nut. Het gaat er uiteindelijk om vraag en aanbod dichter bij elkaar te brengen. Men moet er ook rekening mee houden dat het werken met meer voorkeuren en het Zaanse model meer bureaucratie met zich meebrengen. Hij wil niet op de feiten vooruitlopen. Invoering moet ook praktisch mogelijk zijn. De nieuwe regeling moet in het Brugboek voor het komende jaar worden opgenomen. De discussie in november valt na de publicatie en zal dus pas van betekenis zijn voor de navolgende jaren. De instelling van de hoorcommissie is een uitwerkingskwesitie van de regeling. Dat zal hij zo spoedig mogelijk met de besturen bespreken. Er is nu al een interne werkgroep, maar die moet naar zijn mening ook een externe functie krijgen naar ouders en leerlingen toe. Het gaat erom dat de schoolbesturen verantwoordelijkheid tonen voor zaken waarvoor ze die dragen.

Mevrouw **Özogul (SP)** vraagt welke garanties er nu te bieden zijn dat de schoolbesturen hieraan gaan meewerken. Bij eerdere gelegenheden hebben ze volgens haar ook geen gehoor gegeven.

Mevrouw **Kerbert (D66)** merkt op dat er veel vragen zijn blijven liggen. Het blijft volgens haar de vraag of de capaciteit voldoende is. Er is al vaker beterschap beloofd, maar zij wil nu concrete maatregelen zien om het vertrouwen te krijgen dat men deze zaak serieus neemt. Men kan het niet laten bij slappe formuleringen dat men flexibeler omgaat met zaken en dat uitbreiding niet nodig zou zijn. Zij zou nu haast tegen beter weten in zelf gaan geloven dat het Teyler gesloten is om de exploitatie van het Schoter rond te krijgen. Zij vraagt zich af of ondertekening van deze regeling nog van betekenis is. Vorig jaar zegt zij in de valkuil van de deadline getrapt te zijn bij de toezegging van het gesprek met de schoolbesturen. Zij zegt nog niet te weten hoe ze zich nu zal opstellen, nu dit voorstel weer zo vlak voor de deadline van het Brugboek wordt voorgelegd.

De heer **Rutten (VVD)** zegt de kwestie ook mee terug te nemen naar zijn fractie.

De **voorzitter** sluit de bespreking af.

9. Samenwerking met de Onderwijsinspectie inzake verzuimaanpak 2013 e.v.

De heer **Schouten (Sociaal Lokaal)**, aanvrager van dit agendapunt, stelt voor het door te schuiven naar een volgende vergadering. Aldus wordt beslist.

10. Rondvraag

De heer **Trompetter (Actiepartij)** zegt dat hij zijn vraag aan wethouder Van der Hoek al schriftelijk heeft ingediend.

11. Agenda komende commissievergadering

Er worden geen extra punten geagendeerd.

12. Sluiting

De **voorzitter** sluit de vergadering om 23.00 uur.